

שבת קכה

- לבנים שנשתיירו מבנייה – אם סידר לשבת עליהם, מותר
- חרס קטנה – האם מותר לטלטל בחצר, כרמלית, רשות היחיד?
- מגופת חבית כשנשבר החבית – תלוי אם רוצה לספות או זרק באשפה
- קרומיות של מחצלת – ראויים לכסות טינופת
- שירי פרוזמיות (טליתות ישנות) – מותר לטלטל אם יש בהם 3x3 אצבעות

תנו רבנן: **שברי תנור ישן הרי הן ככל הכלים הניטלין בחצר. דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר: אין ניטלין. העיד רבי יוסי משום רבי אליעזר בן יעקב: על שברי תנור ישן שניטלין בשבת, ועל כיסויו שאינו צריך בית יד. במאי קמיפלגי?**

ר' יהודה	ר' מאיר	קושי
אביי: בעושיין מעין מלאכה, ואין עושיין מעין מלאכתן	מעין מלאכה ולכן כאן מותר	אי הכי, אדמיפלגי בשברי תנור - ליפלגו בשברי כלים בעלמא!
רבא: בשברי דהאי תנור קמיפלגי	נחנו על פי הבור או על פי הדות ונתן שם אבן, רבי יהודה אומר: אם מסיק מלמטה והוא נסוק מלמעלה - טמא, ואם לאו - טהור.	מתקיף לה רב אשי: אי הכי, אדמיפלגי בשברי תנור - ליפלגו בתנור גופה! השתא תנור גופה - לרבי יהודה לא הוי מנא, שבריו מיבעיא?
תנן וכו' ר' ית' טמאים הם וטמאים ר' י' ל'כא		
רבי יהודה סבר: מחוסר נתיצה - טמא, שאין מחוסר נתיצה - טהור.	ורבנן סברי: טמאים יהיו לכה - מכל מקום	
ואידך נמי, הכתיב טמאים ר' י' ל'כא ! - ההיא כדרב יהודה אמר שמואל, דאמר רב יהודה אמר שמואל: מחלוקת בהיסק ראשון, אבל בהיסק שני - אפילו תלוי בצואר גמל. אמר עולא: והיסק ראשון לרבנן - אפילו תלוי בצואר גמל	ורבנן נמי, הכתיב ית' ל'כא ! - ההוא לאידך גיסא. דסלקא דעתך אמינא: כיון דחבריה בארעא - כגופא דארעא דמי, קא משמע לן.	
רב אשי לעולם כדאמרן מעיקרא, ובעושה מעשה טפקא	ורבי מאיר לדבריו דרבי יהודה קאמר: לדידי - אפילו בעושיין מעין מלאכה, אלא לדידך - אודי לי מיהא דכהאי גוונא מלאכתו הוא.	

העיד רבי יוסי משום רבי אליעזר בן יעקב על שברי תנור ישן שניטלין בשבת ועל כיסויו שאינו צריך בית יד.

אמר רבינא: כמאן מטלטלינן האידנא כיסוי דתנורי דמתא מחסיא דאין להם בית אחיזה, כמאן - כרבי אליעזר בן יעקב.

משנה.

האבן שבקרירה, אם ממלאין בה ואינה נופלת - ממלאין בה, ואם לאו - אין ממלאין בה.

זמורה שהיא קשורה בטפיח - ממלאין בה בשבת.

פקק החלון, רבי אליעזר אומר: בזמן שהוא קשור ותלוי - פוקקין בו, ואם לאו - אין פוקקין בו.

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

וחכמים אומרים: בין כך ובין כך פוקקין בו.

תנן התם: **אבן שעל פי החבית מטה על צידה והיא נופלת.**

הבסיס למחלקות ביניהם	קושי על כל שיטה ותירוץ	ההלכה במקרה שהניח	המקרה במשנה	
בעינן מעשה הוכחה מסיפור: פעם אחת הלך רבי למקום אחד ומצא נדבך של אבנים, ואמר לתלמידיו: צאו וחשבו כדי שנשב עליהן למחר, ולא הצריכן רבי למעשה. ורבי יוחנן אמר: הצריכן רבי למעשה רבי אמי אמר: צאו ולמדום אמר להו	קושי של רבה על עצמו: האבן שבקירוריה אם ממלאין בה ואינה נופלת ממלאין בה! תירוץ: ולא היא, התם כיון דהדקה - שויא דופן.	אבל במניח - נעשה בסיס לדבר האסור – ואסור לטלטל	לא שנו אלא בשוכח	רבה אמר רבי אמי רבי יוחנן
לא בעינן מעשה רבי אסי אמר: צאו ושפשומו אמר להו	קושי של רב יוסף על דבריו: אם לאו אין ממלאין בה! ולא היא, התם כיון דלא הדקה - בטולי בטלה	אבל במניח - נעשה כיסוי להחבית – ומותר לטלטל	לא שנו אלא בשוכח	רב יוסף אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן

איתמר, רבי יוסי בן שאול אמר: סואר של קורות הוה, ורבי יוחנן בן שאול אמר: גשוש של ספינה הוה. מאן דאמר גשוש - כל שכן סואר, ומאן דאמר סואר, אבל גשוש - קפיד עליה.

זמורה שהיא קשורה כו'. קשורה - אין, לא קשורה - לא,

הצעה: משנתינו לא כרשב"ג: דתניא: **חריות של דקל שגדרן לעצים ונמלך עליהן לשיבה - צריך לקשור, רבן שמעון בן גמליאל אומר: אין צריך לקשור.**

דחיית ההצעה 1: אמר רב ששת: אפילו תימא רבן שמעון בן גמליאל, הכא במאי עסקינן - במחוברת באביה. בזמורה מחוברת גם רשב"ג יודה שצריך מחשבה **קושי על הדחייה:** אי הכי קא משתמש במחובר לקרקע!

תירוץ: למטה משלשה.

דחיית ההצעה 2: רב אשי אמר: אפילו תימא בתלושה, גזירה שמא יקטום (אם ארוך מדי אבל אם קושרים לפני שבת, זה כבר יהיה במידה הנכונה ואין חשש שמא יקטום).

פקק החלון כו'.

המחלוקת בלהוסיף על אוהל עראי

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: הכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחלה ביום טוב, ואין צריך לומר בשבת. לא נחלקו אלא להוסיף, שרבי אליעזר אומר: אין מוסיפין ביום טוב, ואין צריך לומר בשבת. וחכמים אומרים: מוסיפין בשבת, ואין צריך לומר ביום טוב.

מאתר הדן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •